

14-07-2021 ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

† Μνήμη τοῦ Ὁσίου καὶ θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν
Νικοδήμου τοῦ Ἀγιορείτου, τοῦ σοφωτάτου τῆς
Ἐκκλησίας διδασκάλου.

Ὕχος Ἡ πα

π^π Θε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν Δ
 ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα τι
 Κυ ρι ου π

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός,
ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. (**Τὸ ὡς ἄνω**)

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ
ὄνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

π^π Θε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν Δ
 ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος Δ εν ο νο μα τι
 Κυ ρι ου π

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστι
θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν. (**Τὸ ὡς ἄνω**)

΄Απολυτίκιον.

΅Ηχος α'.

Τῆς ἐρήμου πολίτης.

Τὸν τοῦ Ἀθω φωστῆρα καὶ τῆς Νάξου τὸ βλάστημα, καὶ τῆς Ἐκκλησίας ἀπάσης, τὸν θεόπνουν διδάσκαλον· Νικόδημον τιμήσωμεν πιστοί, ὡς ἔμπλεων σοφίας θεϊκῆς· διδαχὰς γὰρ οὐρανίους καὶ δαψιλεῖς, βλυστάνει τοῖς χραυγάζουσι· δόξα τῷ σὲ δοξάσαντι Χριστῷ, δόξα τῷ σὲ στεφανώσαντι, δόξα τῷ χορηγοῦντι διὰ σοῦ, ἡμῖν τὰ πρόσφορα.

΄Ἐπερον.

΅Ηχος γ'.

Τὴν ὁραιότητα.

Δόξα...

Сοφίας χάριτι, Πάτερ κοσμούμενος, σάλπιγξ θεόφθοιγγος, ὥφθης τοῦ Πνεύματος, καὶ ὀρετῶν ὑφηγητής, Νικόδημε θεηγόρε· πᾶσι γὰρ παρέθηκας, σωτηρίας διδάγματα, βίου καθαρότητος, διεκφαίνων τὴν ἔλλαμψιν, τῷ πλούτῳ τῶν ἐνθέων σου λόγων, δι' ὃν ὡς φῶς τῷ κόσμῳ ἔλαμψας.

Καὶ νῦν. Θεοτοκόν.

Сὲ τὴν μεσιτεύσασαν τὴν σωτηρίαν τοῦ γένους ἡμῶν, ἀνυμνοῦμεν Θεοτόκε Παρθένε· ἐν τῇ σαρκὶ γὰρ τῇ ἐκ σοῦ προσληφθείσῃ, ὁ Γίός σου καὶ Θεὸς ἡμῶν, τὸ διὰ Σταυροῦ καταδεξάμενος πάθος, ἐλυτρώσατο ἡμᾶς ἐκ φθορᾶς ὡς φιλάνθρωπος.

Μετὰ τὴν α' Σπιχολογίαν. Καθίσματα τοῦ Ὁσίου.

Ὕχος α'.

Χορὸς ἀγγελικός.

Χοροὶ τῶν Μοναστῶν, τὴν ἀγίαν σου μνήμην, συνῆλθον εὐλαβῶς, ἔορτάσαι προθύμως, Νικόδημε Ὅσιε, εὔσεβείας διδάσκαλε· οὓς εὐλόγησον, ἐπισκοπῇ σου ἀῢλῳ, μετὰ πίστεως, προσπτυσσομένους θεόφρον, τὴν πάντιμον κάραν σου.

Δόξα... Ὄμοιον.

Сοφίας θεϊκῆς, ἐλλαμφθεὶς ταῖς ἀκτῖσι, ρήματων Ἱερῶν, θησαυρὸν ἐξηρεύξω, Νικόδημε Ὅσιε, εὔσεβείας διδάσκαλε, δι' ᾧν πάντοτε, ἡμᾶς παιδεύεις παμμάκαρ, πρὸς ἀνάβασιν, τῆς ἐν Χριστῷ κεκρυμμένης, ζωῆς καὶ λαμπρότητος.

Καὶ νῦν. Θεοποιόν. Ὄμοιον.

Τῆς δόξης σου Ἀγνή, τὰ πολλὰ μεγαλεῖα, ὕμνῶν δαβιτικῶς, ἐν ὥδαις ἡδυφθόγγοις, Νικόδημος ὁ Ὅσιος, ἀνεβόα τὸ χαῖρέ σοι, ἀπειρόγαμε, εὐλογημένη Μαρία, κόσμου γέφυρα, πρὸς τὸν Θεὸν καὶ Σωτῆρα, καὶ Ἀθω ἀντίληψις.

Μετὰ τὴν β!^η Σπιχολογίαν. Καθίσματα τοῦ Ὁσίου.
Ὕχος δ!^η
Ταχὺ προκατάλαβε.

Λειμὼν εὐωδέστατος, τῶν θεοπνεύστων
Γραφῶν, ἐδείχθης Νικόδημε, τῇ καθαρᾷ σου
ζωῇ, καὶ μύστης θεόληπτος τούτων γὰρ τῇ
μελέτῃ, ἐντρυφῶν καθ' ἐκάστην, γνώσεως
οὐρανίου, τὴν ὀσμὴν ἐκομίσω, δι' ἦς Πάτερ
εὐφραίνεις, τοὺς σὲ μακαρίζοντας.

Δόξα. Ὁμοιον.

Οσίως ἐβίωσας, καὶ ἐναρέτως σοφέ, καὶ
πάντας ἐξέπληξας, ἐν τῇ σοφίᾳ τῇ σῇ, Νικόδημε
Ὦσιε· εὕφρανας Ὁρθοδόξων, τοὺς χοροὺς τῷ
σῷ λόγῳ, ἔλυσας κακοδόξων, τὰς μωρὰς
σοφιστείας· διό σου τὴν ἐτήσιον μνήμην
γεραίρομεν.

Καὶ νῦν. Θεοποιόν. Ὁμοιον.

Ασπόρως συνέλαβες, τὸν Ποιητὴν τοῦ
παντός, ἀφθόρως δὲ τέτοκας, ἐκ τῶν αἰμάτων
τῶν σῶν, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν· ὅθεν σε
σωτηρίας, ἀπαρχὴν κεκτημένοι, ὕμνοῦμέν σε
Θεοτόκε, ως ἡμῶν προστασίαν, καὶ πίστει
μεγαλύνομεν, τὴν δόξαν σου Ἀχραντε.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον. Καθίσματα τοῦ Ὁσιοῦ.

Ὕχος πλ.δ! Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τὴν σοφίαν τὴν θείαν πεπλουτηκώς, πάσης γνώσεως πλοῦτον πνευματικόν, ἡρεύξω μακάριε, ἐκ θησαυροῦ τῆς καρδίας σου, καὶ τροφοδότης ὥφθης, τῷ λόγῳ τῆς χάριτος, τῶν εὔσεβῶν ἐκτρέφων, ψυχὴν καὶ διάνοιαν· ὅθεν καὶ τὰ ἥθη, τῶν ἀνθρώπων δυθμίζων, τοῖς πᾶσιν ὑπέδειξας, σωτηρίας τὴν ἔλλαμψιν, Θεοφόρε Νικόδημε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἔορτάζουσι πόθῳ τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα. Τὸ αὐτό.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Сωματώσασα Κόρη δίχα τροπῆς, ἐξ ἀγνῶν σου αἵμάτων ὑπερφυῶς, Χριστὸν τὸν Θεόν ἡμῶν, διὰ σπλάγχνα χρηστότητος, ἡμᾶς πρὸς ἀρχαίαν, ζωὴν ἐπανήγαγες, νεκρώσασα τὸν ὄφιν, τῷ τόκῳ σου ἄχραντε. Ὅθεν εὐγνωμόνως, εὐχαρίστους ὡδάς σοι, ἀεὶ ἐξυφαίνομεν, τὴν σὴν χάριν δεχόμενοι, Θεοτόκε βοῶντές σοι. Πρέσβευε τῷ σῷ Γίῳ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς καταφεύγουσι πόθῳ τῇ σκέπῃ σου Δέσποινα.

Τὸ ά Ἀντίφωνον τοῦ δ' Ἡχου.

Ἡχος ἡ τος

^B
Ἐκ νε ο τη το ος μου πολ λα α
πο λε μει με πα θη ⁶ λ αλλ αυ τος αν τι λα

βου και σω σον Σωτηρ μου ⁶ Δις ⁶ λ
^B

Οι μι σουν τες Σι ων αι σχυν θη τε α
πο του Κυ ρι ου ⁶ λ ως χορτος γαρ πυ ρι ε

σε σθεα πε ζη ραμ με νοι ⁶ λ Δις

^B
Δο ζα Πα τρι και γι ω και Α γι

ω Πνευ μα τι ⁶ λ

^{P B}
Ἄ γι ω Πνευ μα τι πα σα ψυ χη ζω
ου ου ται ⁶ λ και κα θαρ σει υ ψου ται λαμ πρυ νε

ται⁶_λτη^π Τρι^β α δι^κ κη^μ Μο^ν να^α α δι^δ ι ε ρο^ρ
κρυ^χ φι^ε ω^λς
Και^μ νυν⁶_λ και^χ α ει^κ και^ε εις^τ τους^α αι^ω νας^ν
τον^α αι^ω νων^α μην⁶_λ
Α γι^π ω^β Πνευ^μ μα^τ τι^α να^ν βλυ^υ ζει^τ τα^τ
της^χ α^ρ ι^τ τος^ρ ει^θ ρα^ρ_λ αρ^δ δευ^ο ο^ο ντα^τ α^α
πασαν^{τη} ν^κ τι^ι σιν^π ρος^ζ ω^ω ο^γ υ^ν νι^ι αν^α
Προκείμενον⁶ Ἡχος δ'^δ

6 λ Τι μι ος ε ναν τι ι ον Κυ ρι
ου ḥ ο θα να τος του Ο σι ου αυ του ου 6 λ (δίς)

Στίχ. Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν
Κύριον ἐν ταῖς ἐντολαῖς αὐτοῦ θεῖλήσει
σφόδρα.

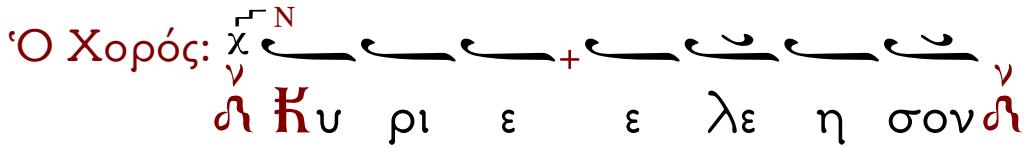
14-07-2021 ΟΡΘΟC ΟCΙΟΥ ΝΙΚΟΛΗMOΥ ΤOY ΑΓΙOPCΙTOY

Tὸ τρίτον.

Ἐπὶ μι ̄ ος ε ναν τι ̄ ι ον Κυ
ρι ̄ ι ι ου ἡ ς, ὁ β' χορός: ζ' ο θα α να τος του
Ο σι ̄ ι ου αυ του ου ου ου ου ξ' ου ου ου
ου ἡ

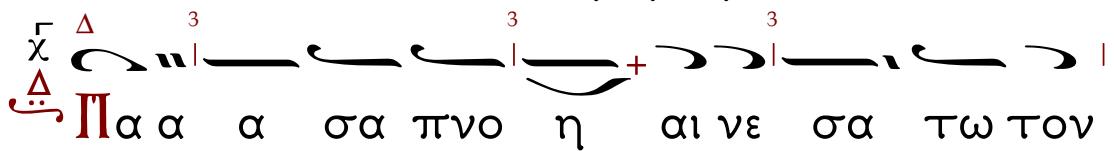
Τάξις Εὐαγγελίου τοῦ Ὁρθρου
Πᾶσα Πνοὴ Αἰνεσάτω

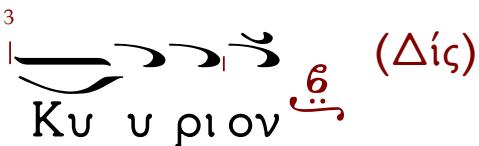
‘Ο Διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν

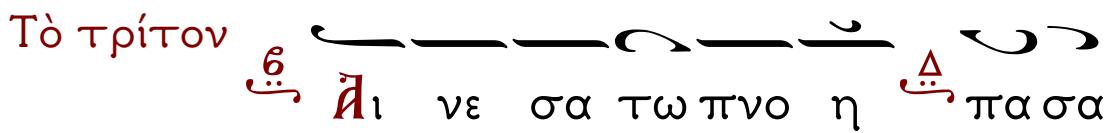
‘Ο Χορός:
λύκυ ρι ε ε λε η σον

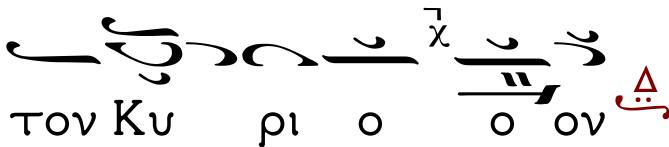
‘Ο Ιερεύς: “Οτι Ἀγιος εἰ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...”

‘Ο Χορός:
 μη ην

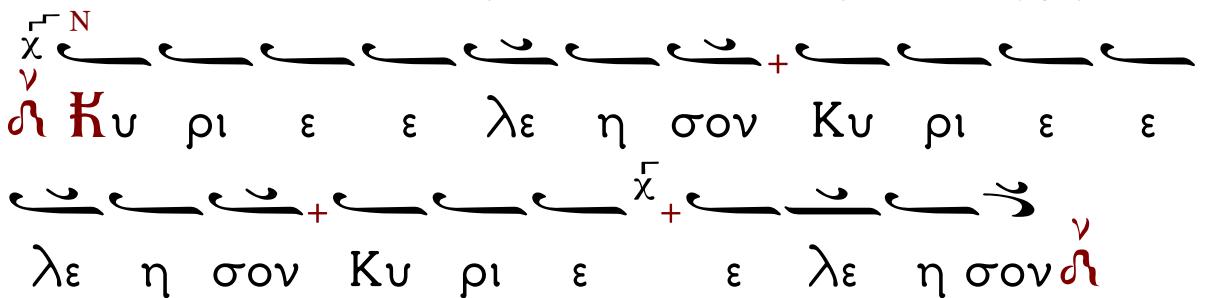

πα α α σα πνο η αι νε σα τω τον

κυ ρι ον
(Δίς)

Τὸ τρίτον
 μη σα τω πνο η πα σα

τον κυ ρι ο ον

‘Ο Διάκονος: Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι .. ‘Ο χορός:

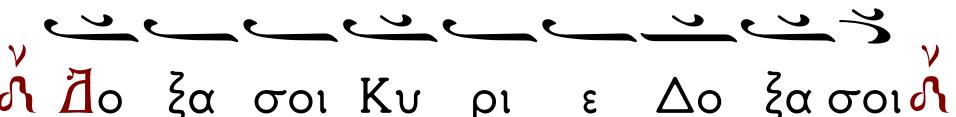
λύκυ ρι ε ε λε η σον κυ ρι ε ε

λε η σον κυ ρι ε ε λε η σον

‘Ο Διάκονος: Σοφία. ’Ορθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἄγίου
Εὐαγγελίου. ‘Ο Ιερεύς: Εἰρήνη πᾶσι.

‘Ο Χορός:
Δ ἔται τω πνευ μα τι σου **Δ**

‘Ο Ιερεύς: ’Ἐκ τοῦ κατὰ (...) Ἅγίου Εὐαγγελίου τὸ
ἀνάγνωσμα.

‘Ο Διάκονος: Πρόσχωμεν.

‘Ο Χορός:
Δ Δο ζα σοι Κυ ρι ε Δο ζα σοι **Δ**

‘Ο Ιερεύς: (Ἀνάγνωσις Εὐαγγελίου)

‘Ο Χορός: **Δ**όξα Σοι, Κύριε, δόξα Σοι.

‘Ο Ν’ ψαλμός χύμα.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός
σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου
ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου
καὶ ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας μου καθάρισόν με.

Οτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ
ἀμαρτία μου ἐνώπιόν μού ἐστι διαπαντός.

Σοὶ μόνῳ ἡμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν
σου ἐποίησα, δπως ἀν δικαιωθῆσ ^{εν} τοῖς λόγοις
σου, καὶ νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαι σε.

Ίδοù γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἀμαρτίαις ἔκισσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ίδοù γὰρ ἀλήθειαν ἡγάπησας· τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ραντιεῖς με ὕσσωπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὅστεα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἀμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὔθες ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ’ ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῷ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδούς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ρῦσαί με ἐξ αἰμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χείλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἵνεσίν σου.

“Οτι, εἰ ἡθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· δλοκαυτώματα οὐκ εὔδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἔξουδενώσει.

Ἄγαθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὔδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτῳ τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὔδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ δλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Ἄχος Δι

Ἄχος Δι
Δοξα Πατρι και γιω και Α

γιω Πνευμα τι

Ἄταις του σου οσι ιου πρεσβειαίς ε ε

λεη μον ε ζα λειψον τα πληθη των ε μω
ων εγ κλη ματων

Ἄκαι νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων Α μην

Ἄταις της Θεο το οκου πρεσβειαίς ε

ε λεη μον ε ζα λειψον τα πληθη των ε
μωων εγ κλη ματων

Εἶπα ψάλλομεν τὸ Ἰδιόμελον.
Ὕχος πλ. β'.

π ^Π λε η σον με ο Θε ος ^Δ κα τα
το με γα ε λε ος σου ^Δ και κα τα το
πληθίος των οικτοιρμων σου ^Δ ε ξα λειψον ^Δ
το α νο ο μη μαα α α μου ^π
π ^Π ο τη ης Εκ κλη σι ι ας νε ο φα
νης ε ε ε ωωσφο ο ο ρος ^Δ και των μο να
στων θε ο ει δη ης δι ι δασκααλος ^ο Νι κο
δη μος ο ο ο θε ο ο ο λη η η η
πτος ^Δ τον της α ρε τη ης κα αλλι ι στον τε
λε ^π ε ε ε σα ας δρο ο ο μον ^Δ προς ου ρα

νι ι ι ους σκη να ας α νι πτα α α ται π
τους δε την σε πτη ην α α αυ του ου μην
μην ε ορ τα α α α ζο ο ον τας ρ ταις πα
τρι καις ευ λο γι ι αι αι αις α μει ει ει βε
ε ε ε ται π και πα α σιν αι αι τει ει ει
ει ει ται χ το με ε ε γα ε ε ε λε ε ε ε
ο ο ο ο ος ρ Δ

|

Εἶτα οἱ Κανόνες.

Τῆς Θεοπόκου μετὰ τῶν Είρμων

·Ωδὴ α'. Ἡχος δ'.

·Ο Είρμος.

Ἄνοιξω τὸ στόμα μου καὶ πληρωθήσεται
Πνεύματος, καὶ λόγον ἐρεύξομαι τῇ βασιλίδι
Μητρί, καὶ ὀφθήσομαι, φαιδρῶς πανηγυρίζων,
καὶ ἄσω γηθόμενος ταύτης τὰ θαύματα. (δίς).

Στίχ. Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Χαρίτων θησαύρισμα καὶ ἀνεξάντλητον
πέλαγος, ὑπάρχουσα Δέσποινα ράνιδα γνώσεως,
κάμοὶ ὅμβρησον, ἵνα σὺν τῷ Ἀγγέλῳ, τὸ χαῖρε
βοήσω σοι ἀσμάτων σάλπιγγι.

Στίχ. Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἄρας ἡ καθαίρεσις χαῖρε Θεόνυμφε
Δέσποινα, τοῦ κόσμου ἡ λύτρωσις χαῖρε
Πανάμωμε, ἡ πηγάσασα, ζωὴν τὴν αἰωνίαν, καὶ
ἄδην νεκρώσασα χαῖρε τῷ τόκῳ σου.

Στίχ. Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ίσχύος ἀνάκτορον τῆς Πατρικῆς χαῖρε
ἄχραντε, παστὰς ἡ ἀμόλυντος χαῖρε τοῦ
Κτίσαντος, ὁ ὑπέρλαμπρος, νυμφὼν χαῖρε τῆς
δόξης, τῆς θείας σαρκώσεως τὸ ἔργαστήριον.

Στίχ. Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

· Ράβδος ἢ ἀνθήσασα τὸν φυτουργὸν πάσης κτίσεως, χαῖρε ἀπειρόγαμε, χαῖρε ἢ ἄμπελος, ἢ βλαστήσασα τὸν βότρυν τὸν ὥραῖον, τὸν οἶνον βλυστάνοντα τῆς ἐπιγνώσεως.

Κανὼν πρῶτος τοῦ Ἅγιου
Ἵχος δ'. Ἀνοίξω τὸ σπόμα μου

Στίχ. "Οσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τριάς ὁμοούσιε Πάτερ Γενεύμα ἄγιον,
σοφίαν παράσχου μοι ἵνα ὑμνήσω φαιδρῶς, τὸν
ἐν λόγοις καὶ δόγμασι καὶ ἔργοις, δοξάσαντα
Κύριε θεῖον Νικόδημον.

Στίχ. "Οσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ο νοῦς δὲ οὐράνιος ἡ μυροθήκη τοῦ
Πνεύματος, δὲ θεῖος Νικόδημος πάντας καλεῖται
ἡμᾶς, τὴν ἐτήσιον, αὐτοῦ τελέσαι μνήμην·
συνδράμωμεν ἅπαντες τοῦτον γεραίροντες.

Στίχ. "Οσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Νεκρώσας τὸ φρόνημα τὸ τῆς σαρκός σου
Νικόδημε, τὸ χεῖρον ὑπέταξας πάτερ τῷ
κρείττονι, δι' ἀσκήσεως, φιλοσοφίας θείας, καὶ
ῶφθης τῆς χάριτος σκεῦος πολύτιμον.

Θεοτοκίον.

Στίχ. "Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ισχὺν καὶ κραταίωμα καὶ φωτισμὸν τὴν σὴν
εὔνοιαν, δὲ θεῖος Νικόδημος πλουτήσας
Δέσποινα, ἐνθεώτατος καὶ ὅλος θεοφόρος,
ἔσχάτοις ἐν ἔτεσι ὕφθη ἐν Ἀθωνι.

Κανὼν δεύτερος
Ἅγιος πλ. δ'.
Ἀρματηλάτην Φαραώ.

Στίχ. "Οσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τῇ σῇ ἐλλάμψει φωτοδότα τὸν νοῦν μου φώτισον, καὶ λόγον μοι δίδου, Λόγε ἐν τοῖς χείλεσι, ὡς ἀν ὅμνον ἐπάξιον, Νικοδήμῳ τῷ θείῳ, καὶ θαυμαστῷ σου θεράποντι, μέλψω ἐν εὐσήμῳ θεράποντι.

Στίχ. "Οσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Η καθαρά σου πολιτεία "Οσιε, φωτός σε σκήνωμα, ἔδειξεν ἐν Ἀθῷ, καὶ στῦλον δλόφωτον, καὶ λύχνον φαεινότατον, δαδουχοῦντα ἐν κόσμῳ, ἀθανασίας διδάγματα, πάτερ θεορρῆμον Νικόδημε.

Δόξα...

Νόμου τοῦ θείου ἀναπτύσσων "Οσιε, λόγον τὸν ἐνθεον, θεολήπτῳ γλώσσῃ, νοημάτων πέλαγος, καὶ πλοῦτον θείας γνώσεως, ἐν ποικίλῃ σοφίᾳ, τῇ Ἐκκλησίᾳ ἐπώμβρησας, πάτερ ὕσπερ μάννα οὐράνιον.

Καὶ νῦν... **Θεοτοκίον.**

Ναμάτων θείων ψυχοτρόφων Δέσποινα, πηγὴ ἀκένωτε, βλύσον τῇ ψυχῇ μου, ὅδωρ τὸ

ἀλλόμενον, εἰς ζωὴν τὴν αἰώνιον, ὡς ἀν σβέσω
Παρθένε, τῆς ἀμαρτίας τοὺς ἄνθρακας, καὶ
πλησθῶ ἀὖλου ἐλλάμψεως.

Εἶτα οἱ Κανόνες.

Τῆς Θεοπόκου μετὰ τῶν Είρμων

·Ωδὴ γ'. Ἡχος δ'.

·Ο Είρμος.

Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους Θεοτόκε, ἡ ζῶσα καὶ ἄφθονος πηγὴ, θίασον συγκροτήσαντας, πνευματικόν στερέωσον, καὶ ἐν τῇ θείᾳ δόξῃ σου, στεφάνων δόξης ἀξίωσον (**δἰς**).

Στίχ. ·**Υ**περαγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

”Ορος τὸ κατάσκιον καὶ θεῖον, ἐξ οὗ ἐπεδήμησεν ἡμῖν, ὁ Βασιλεὺς τῆς κτίσεως, καὶ τὸν Ἀδὰμ ἀνεύρατο, ἐν ἀπωλείᾳς ὅρεσι, χαῖρε ἀγνὴ Μητροπάρθενε.

Στίχ. ·**Υ**περαγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

”Ιάσεων χαῖρε τοῖς ἀνθρώποις, δύμβρίζουσα δρόμον δαψιλῶς, χαῖρε πηγὴ ἀκένωτε, ἐξ ἣς ἡμῖν ἀνέβλυσε, τὸ ὅδωρ τὸ ἀλλόμενον, εἰς σωτηρίαν αἰώνιον.

Στίχ. ·**Υ**περαγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Сτάμνος ἡ χρυσῆ χαῖρε Παρθένε, ἡ κόσμῳ τὸν ἄρτον τῆς ζωῆς, ὡς μάννα ἐπουράνιον, ἀσπόρως γεωργήσασα, χαῖρε λυχνία πάμφωτε, τοῦ πατρικοῦ ἀπαυγάσματος.

Στίχ. ·**Υ**περαγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τὴν πλάκα τῆς νέας διαθήκης, ἐν ᾧ ὁ Δεσπότης τοῦ παντός, ἐγράφη σωματούμενος, ὑμνήσωμεν κραυγάζοντες· χαῖρε τοῦ νόμου πλήρωμα, καὶ Προφητῶν περιήχημα.

Ωδὴ γ.

Κανὼν πρῶτος τοῦ Ἅγίου

Ὕχος δὲ. Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους Θεοτόκε,

Στίχ. Ὁσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐπλήσθης φωτὸς ἐπουρανίου, καθάρας
Νικόδημε τὸν νοῦν, καὶ ὡς φωστὴρ πολύφωτος,
ἐν τοῖς ἐσχάτοις ἔτεσι, τῇ Ἐκκλησίᾳ ἐλαμψας,
εἰς εὔσεβῶν περιποίησιν.

Στίχ. Ὁσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ρημάτων τῶν θείων σου ἡ χάρις, εἰς πᾶσαν
ἐξελαμψεν τὴν γῆν, ὡς ἀστραπὴ οὐράνιος, ἥθη
ψυχῶν καθαιρουσα, καὶ πρὸς τὸ φῶς ιθύνουσα,
τῶν ἐνταλμάτων τοῦ Κτίσαντος.

Στίχ. Ὁσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ο λύχνος τῆς θείας ἐπιπνοίας, ἡ σάλπιγξ ἡ
εὔσημος Θεοῦ, ἡ γλῶσσα ἡ θεόφθοιγγος,
ὑμείσθω θείοις ἀσμασιν, ἀξιοχρέως σήμερον, ὁ
θεηγόρος Νικόδημος.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ναὸς φωτοφόρος καὶ καθέδρα, πυρίμορφος
ἄφθης τοῦ Θεοῦ, εὐλογημένη Δέσποινα, τοῦτον
σαρκὶ κυήσασα· διὸ κάμε καταύγασον, τῇ
ἀγλαΐᾳ τῆς δόξης σου.

΄Ωδὴ γ'. Κανὼν δεύτερος τοῦ Ἅγίου
΅Ηχος πλ.δ'. ‘Ο σπερεώσας κατ' ἀρχάς.

Στίχ. “Οσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ιλύος πάσης ἐμπαθοῦς, ψυχὴν καὶ σῶμα
καθάρας, τῇ συντὸνῳ ἐγκρατείᾳ θεόφρον,
ἀπαθείας γεωργεῖς, Νικόδημε τὰς χάριτας, καὶ
πρὸς τὴν κτῆσιν τούτων, πάντας προτρέπεις τῷ
λόγῳ σου.

Στίχ. “Οσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Κεκοσμημένος ἀρεταῖς, μυσταγωγὸς
θεοφόρος, τῆς ζωῆς τῆς ἐν Χριστῷ κεκρυμμένης,
ἀναδέδειξαι ἡμῖν, Νικόδημε μακάριε, πρὸς
θείας ἀναβάσεις, μυσταγωγῶν τάς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα...

Ο νοῦς σου πάτερ ἐλλαμφθείς, τοῦ
Παρακλήτου τῇ αἴγλῃ, ἡ δὲ χείρ σου ὑπ' αὐτοῦ
κινουμένη, διετύπωσεν ἡμῖν, οὐράνια
διδάγματα, ἐν τεύχεσιν ἀγίοις, καὶ πλείσταις
βίβλοις Νικόδημε.

Καὶ νῦν...

Δεδοξασμένη Μαριάμ, παντοβασίλισσα
Κόρη, ἡ Θεὸν ἀνερμηνεύτως τεκοῦσα, τὴν
φθαρεῖσάν μου ψυχὴν, τοῖς πάθεσιν ἰάτρευσον,
καὶ δίδου μοι ὁρῶσαι, ἐπιστροφὴν τὴν σωτήριον.

Κάθισμα.

„**Ηχος πλ. α'**. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τὸ θεόπνευστον στόμα τοῦ θείου Πνεύματος, ἡ παναρμόνιος λύρα τῶν οὐρανίων ὥδων, τῶν ἐν Ἱερῷ μοναστῶν τὸ ἐγκαλλώπισμα, ὁ θεοφόρος γραμματεύς, τῆς σοφίας τοῦ Θεοῦ, Νικόδημος ὁ θεόφρων, χαρμονικῶς ἐπαινείσθω, ως Χριστοῦ θεράπων γνήσιος.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν... **Θεοτοκίον.**

Θεοτόκε Παρθένε κόσμου βοήθεια, ἐν καιρῷ τῆς ἀνάγκης βοήθει πάντοτε, τοῖς προστρέχουσι θερμῶς τῇ προστασίᾳ σου, καὶ τὴν παροῦσαν σου ἀγνή, κληρουχίαν τὴν σεπτήν, διάσωζε πάσης βλάβης, ὅτι τῇ σῇ ἀντιλήψει, διὰ παντὸς προστρέχει Δέσποινα.

Κοντάκιον.

„**Ηχος πλ. δ^η. Τῇ ὑπερμάχῳ.**

Ως ἐναρέτου πολιτείας μύστην ἄριστον,
καὶ εὔσεβείας θεοφόρητον διδάσκαλον, ἡ
ὁρθόδοξος γεραίρει σε Ἐκκλησία. Οὐρανόθεν
γὰρ τὸ χάρισμα δεξάμενος, καταυγάζεις τοῖς
ἐνθέοις σου συγγράμμασι, τοὺς βοῶντάς σοι·
χαίροις πάτερ Νικόδημε.

„**Ο Οἶκος**

„**Ἄ**γγελος ἐν τοῖς τρόποις, καὶ πολὺς ἐν τῇ
γνώσει, Νικόδημε ἐν Ἀθῷ ἐδείχθης· ἀγγελικὴν
γὰρ ἔχων ζωήν, ἀγγελοπρεπεῖ φωνῇ
διεσάφησας, τὰ ἐν πατράσι κείμενα, δι’ ὃν
φωτίζεις τοὺς βοῶντας.

Χαῖρε, τῆς Νάξου ἡ εὔκοσμία· χαῖρε, τοῦ
Ἀθῷ ἡ δαδουχία.

Χαῖρε, τῶν πατρώων δογμάτων ἀνάπτυξις·
χαῖρε, τῶν ἀγίων ὁρμάτων ἀνάλυσις.

Χαῖρε, ὕψος φρονήσεως καὶ σοφίας
ποταμὸς· χαῖρε, βάθος θείας γνώσεως καὶ
ἀγάπης θησαυρός.

Χαῖρε, ὅτι ἐδείχθης γραμματεὺς θεοφόρος·
χαῖρε, ὅτι τυγχάνεις ἔρμηνεὺς θεηγόρος.

Χαῖρε, λαμπὰς ἡθῶν τῆς σεμνότητος· χαῖρε,

πυρσὸς τῆς ἄνω λαμπρότητος.

Χαῖρε, δι' οὗ οἱ πιστοὶ βεβαιοῦνται· χαῖρε,
δι' οὗ οἱ ἔχθροὶ ἐπτοοῦνται.

Χαίροις πάτερ Νικόδημε.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΔ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τοῦ Ὁσίου
καὶ θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν Νικοδήμου τοῦ
Ἀγιορείτου, τοῦ σοφωτάτου τῆς Ἐκκλησίας
διδασκάλου.

Σπίχοι.

Νίκην ὡς Νικόδημε τῷ πιστῷ δήμῳ δίδωσιν ὁ
λόγος σου Πνεύματι θείῳ.

Νικόδημος δεκάτῃ γε τετάρτῃ Ἱρὸς ἐνθεν
ἥρθη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἅγιου
Ἀποστόλου Ἀκύλα.

Στίχοι

“Ηπλωσε Παῦλος, ὡς σαγήνην, τοὺς λόγους,

”Ηγρευσε δέ ὡς θήραμα θεῖον Ἀκύλαν.

Ἀκύλαν δεκάτῃ γε τετάρτῃ τύμβος ἐκρυψεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἅγιου
Μάρτυρος Ἰούστου.

Στίχοι

Μὴ θῦμα βαλεῖν εἰς τὸ βωμοῦ πῦρ θέλων,

Εἰς πῦρ Ἰοῦστος θῦμα βάλλεται ξένον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ θαυματουργοῦ Ὁνησίμου.

Στίχοι

Ἐλαφρὸν ἥρα φορτίον σὸν ἡδέως,

Μεθ' οὗ σὸς Ὁνησιμος ἦκω σοι, Λόγε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἰωσήφ, Ἄρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης.

Στίχοι

Ἀφείς, Ἰωσὴφ καθέδραν τὴν γηῖνην,

Παρίσταται νῦν τῷ θρόνῳ τοῦ Κυρίου.

Οἱ ἄγιοι μάρτυρες Ἀκύλας καὶ Ἰλάριος ξίφει τελειοῦνται.

Οἱ ἄγιοι μάρτυρες Πέτρος ὁ νέος, τοὺς πόδας ἔκκοπείς, τελειοῦνται.

Οἱ ἄγιοι μάρτυρες Ἡράκλειος, δοπάλοις τυπτόμενος, τελειοῦνται..

Ταῖς αὐτοῦ πρεσβείαις Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἄμην.

Καταβασίες, Ἀνοίξω το στόμα μου

Ὕχος λέπτος

Ωδὴ α' Χρυσόλιτος
 νοι ζω το στο μα μου και
 πλη ρω θη σε ται Πνευ μα τος λα και λο γον ε
 ρευ ζο μαι τη Βα σι λι δι Μη τρι λα και ο
 φθη σο μαι φαι δρως πα νη γυ ρι ζων πα και α α
 σω γη θο με νος τα αυ της τα θαυ μα τα λα
 Ωδὴ γ' Χρυσόλιτος
 Τους σου ους υ μνο λο γους Θε ο
 το κε Δη η ζω ω σα και α φθο νος πη γη Δη
 θι α σον συγ κρο τη σαν τας λα πνευ μα τι κον
 στε ρε ω ω σον πα και εν τη θι α δο ζη σου
 Ο α' χορός Συντηρηση
 στε φανων δο ζης α ζι ω σον λα

Ωδὴ δὲ τὸν αὐτὸν θεόν τον οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν
 λην τὸν τῆς εκ της Παρθενίας ενουσαρκωσεως
 σου του υψιστου ο Προφητης Αββα κουμ
 κα τα νοων εκραυγαζε δοξα τη δυν
 ναμεισου Κυριε ε

Ωδὴ εἶ τὸν αὐτὸν θεόν τον οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν
 την θειαν δοξην σου συγχαραπειρογα
 με Παρθενίαν εσχεται τον πιπειρογα
 επιπα αντων Θεον δοκιμαι τε το κας αχρο
 νον γιον πασι τοις υμνουσι σε σωτη
 ρι αν βραβευοντα

Ωδὴ στ' ἔ την θειανταυτην και παντιμον τε λουν
την θειανταυτην και παντιμον τε λουν

τες ε ορ την οι θε ο φρονες πτης Θε ο μη

το ρος π δευ τε τας χει ρας κρο τη σω μεν Δ
τον εξ αυ της τεχθεντα Θε ον δοξαζον τες

Ωδὴ ζ ἔ ουκ ε λα α τρευ σαν π τη
κτι σει οι θε ο φρονες πα ρα τον κτι

σαν τα αλ λα πν ρος α πει λην π αν δρει

ως πα τη σαν τες χαι ρον τες ε ψαλ λον π
περ υ υμνη τε π ο των Πα τε ρων Κυ ρι ος

Δκαι Θε ος ευ λο γη τος ει
περ υ υμνη τε π ο των Πα τε ρων Κυ ρι ος

Ωδὴ η' ἔ Δι νου μεν ευ λο γου μεν και προ

σκυ νου ου μεν τον Κυ ριον ⁶_λ

παι αι δας ευ α γεις εν τη κα μι νω
ο το ο κος της Θε ο το κου δι ε σω
σα το ^Δτο τε μεν τυ που με νος ⁶_λ νυν δε
εν ερ γου με νος ^π_q την οι κου με νην α πα σαν
α γει ρει ψαλ λου ου σαν ^Δτον Κυ ριον υ
μνει τε τα ερ γα ^π_q και υ περ υ ψου τε ^Δδιεις παν
τας τους αι ω ω να α α ^{+ο} α ας ⁶_λ

Τὴν Θεοτόκον καὶ Μητέρα

Τιμιωτέρα Ἡχος λόγος

Σπίχος α' χ^M β
λέ Με γα λυ νει η ψυ χη μου

τον Κυρι ον λέ και η γαλ λι α σε το
πνευ μα μου λέ ε πι τω Θε ω ω τω σω

τη βριμου λέ
β

λέ Την Τι μι ω τεραντων Χερου βειμ λέ και

εν δο ξο τεραν α συγ κρι τως των Σε ρα

φειμ λέ την α δι α φθορως Θε ον Λογον τε

κουσαν λέ την ον τως Θε ο τοκον σε με γα λυ

νομεν λέ

Σπίχος β' χ^B β
λέ ο τι ε πε βλε ψεν ε πι την

τα πει νω σιν της δου λησ αυ του ⁶_λ ι δου
γαρ α πο του νυν ^χ_λμα κα ρι ου σι με πα
σαι αι γενε αι ⁶_λ
^B
⁶_λΤην Τι μι ω τε ραν των Χερου βειμ ⁶_λ και
εν δο ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα
φειμ ⁶_λτην α δι α φθορως Θε ον Λογον τε
κου σαν ⁶_λτην ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ
νο μεν ⁶_λ

Σπίχος γ' ^χ_λ ο τι ε ποι η σε μοι με γα
λει α ο δυ να τος ⁶_λ και α γι ον το
ο νο μα αυ του ⁶_λ και το ε λε ος αυ του

χ
εις γε νε αν και γε νε αν τοις φο βου

με νοις αυτον ρ
B

λ Την Τι μι ω τεραντων Χερουβειμ λ και

εν δο ζο τεραν α συγ κρι τως των Σε ρα

φειμ λ την α δι α φθορως Θε ον Λογον τε

κουσαν λ την ον τως Θε ο τοκον σε με γα λυ

νο μεν λ

Σπίχος δ λ ποι η σε κρα τος εν βρα χι

ο νι αυ του λ δι ε σκορ πι σεν λ υ πε

ρη φα νους δι α νοι ακαρ δι ας αυτων λ
B

λ Την Τι μι ω τεραντων Χερουβειμ λ και

εν δο ζο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα

φειμ ⁶ λτην α δι α φθο ρως Θε ον Λο γον τε

κου σαν ⁶ λτην ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ

νο μεν ⁶ λ

Σπίχος ε' ^χ λ ⁶ κα θει λε δυ να στας α πο θρο

νων και υψωσε τα πει νους ⁶ λ πει νων τας ^λ ε

νε πλη σεν α γα θων ^Δ λ και πλου του ουν τας ε

ζα πε στει λεν κε νους ⁶ λ

^M λ ⁶ Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βειμ ^Δ λ και

+ εν δο ζο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα

φειμ ^Π λτην α δι α φθο ρως Θε ον Λο γον τε

κου σαν ^πτην ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ

νο μεν ⁶
^B

Σπίχος στ' ^χ
⁶ ^λ ^Δν τε λα βε το Ι σρα ηλ παι

δος αυ του μνη σθη ναι ε ^λε ους ⁶
^λ κα θως

ε λα λη σε προς τους πα τε ρας η μων ⁶
^λ

τω Α βρα αμ ^Δκαι τω σπερ μα τι αυ του ε

ως αι ω νος ⁶
^λ

^M
⁶ ^λ ^ΔΤην Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βειμ ^Δ

και εν δο ξο τε ραν α συγ κρι τως των

^Π
Σε ρα φειμ ^Δτην α δι α φθο ρως Θε ον

^B
Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο το κον

σε με γα λυ νομεν

6
λ

Είτα ψάλλεται ή θ' ὡδή

πας γη γε νης λσκιρ τα τω τω πνευ μα τι
 λα μπα δου χου με νος πα νη γυ ρι ζε τω ω
 δε π α υ λων νο ω ων φυ σις γε ραι ρου σα
 τα i ε ρα θαυ μα σι α της Θε ο μη
 το ο ρος Δι και βο α α α α τω Δι Χαι ροις
 παμ μα κα α ρι στε Θε ο το κε Α γνη
 α ει παρ θε νε ε ε ε ε ε

6
λ

Ἐξαποστειλάριον.
Γυναικες ἀκουστίσθητε.

Φιλοσοφίας ἔρωτι, τῆς θεϊκῆς τρεφόμενος, σοφίας τῆς ἀνωτάτω, ἐδρέψω πάτερ τὸν πλοῦτον, Νικόδημε θεόσοφε, θεολογίας ὄργανον, καὶ τῶν Ὁσίων σύσκηνε· μεθ' ᾧν ἀπαύστως δυσώπει, ὑπὲρ ἡμῶν θεοφόρε.

Θεοτοκίον

Θεὸν τὸν ὑπερούσιον, Παρθένε σωματώσασα, ἀνέτρεψας τῷ σῷ τόκῳ, τὴν καταδίκην τῆς Εὔας, καὶ εὐλογίας ἔβλυσας, πηγὴν τοῖς σὲ δοξάζουσι, καὶ εὔσεβῶς κηρύττουσι, σὲ πάναγνον Θεοτόκον, καὶ ὀειπάρθενον Κόρην.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ

· Ισπῶμεν σπίχους δ' καὶ ψάλλομεν τὰ ἔξῆς Προσόμοια.

Ὕχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων

Ὕχος $\frac{L}{q}$ Πα

π
 ρ
 Πα α α α σα πνο ο η η αι αι αι νε ε
 π
 σα α α τω ω το ον Ku u u ρι i i i
 π
 ον αι νει τε τον Ku ρι i ον εκ τω ω ω
 ων ου βα α νω ω ω ων αι νει ει ει τε
 ε α αυ το ο ον εν τοι οι οις υ ψι
 ι ι ιστοις σοι πρε ε πει Δι υ υ μνος τω
 π
 ω ω ω Θε ε ε ε ω ω
 Μ
 π
 ρ
 Ηι νει τε αυ το ον πα α α αν τες οι
 π
 Α αγ γε ε λοι οι οι α α α αυ του αι

νει ει ει ει τε α α αυ τον **π** πα σαι αι
δυ να α α μεις α αυ του ου ου ου **π** σοι
πρε ε πει υ υ υμνος τω ω ω Θε ε ε ε
ω ω ω ω **π**
Σπίχος. **π** **χ** **π** **λι** νει τε αυ τον ε πι ταις
δυ να στει αις αυ του **λι** αι νει τε αυ τον
λι κα τα το πλη θος της με γα λω συ νης αυ
του **λι**

Τοῦ ἱεροῦ Νικοδήμου καὶ διδασκάλου ἡμῶν, τὴν φωτοφόρον μνήμην, ἐορτάσωμεν πόθῳ ὁσίως γὰρ βιώσας ἐν ἀρεταῖς, τῷ Χριστῷ εὐηρέστησε, καὶ διδαγμάτων ἀγίων ὑφηγητής, ἀνεδείχθη θείῳ Πνεύματι.

Σπίχος. **π** **χ** **π** **λι** νει τε αυ τον εν η χω

σαλ πιγ γος **Δ** αι νει τε αυ τον **Δ** εν ψαλ τη
ρι ωκαι κι θα α ρα **Δ**

Ἄπας ὁ Ἄθως σκιρτάτω ἀγαλλόμενος, τοῦ
θείου Νικόδημου καὶ σοφοῦ ἐν Ὀσίοις,
πλουσίαις δαδουχίαις καὶ δωρεαῖς, μυστικαῖς
λαμπρυνόμενος· ὡς γὰρ λαμπρὸς ἐωσφόρος
φωταγωγεῖ, οἶκουμένης τὰ πληρώματα.

Σπίχος. **Π** **Δ**ι νει τε αυ τον εν τυ μπα
νω και χο ρω **Δ** αι νει τε αυ το ον **Δ** εν
χορ δαι αις και ορ γα α νω **Δ**

Ἐν τοῖς λειμῶσι τῶν θείων Γραφῶν
ἰπτάμενος, εὐθείᾳ διανοίᾳ ὕσπερ μέλισσα
πάτερ, συνήθροισας ἐκεῖθεν τὸν γλυκασμόν, καὶ
τὸ μέλι τῆς χάριτος, καὶ θεοφθόγγοις νοήμασιν
ἱεροῖς, κατευφραίνεις τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Σπίχος. **Π** **Δ**ι νει τε αυ τον εν κυμ βα

λοις ευ η χοις ^Δαι νει τε αυ τον εν κυμ
βα λοις α λα λαγ μου ^χ^Δ πα σα πνο η αι νε
σατω τον Κυ ρι ον ^Δ

Την παναγίαν σου κάραν καὶ πανσεβάσμιον, πιστῶς περικυκλοῦντες προσπυσσόμεθα πόθῳ, Νικόδημε παμμάκαρ καὶ ἔξ αὐτῆς, θείαν χάριν καρπούμεθα, καὶ τῆς ζωῆς τῆς ἀγήρω τὴν δωρεάν, ὀσφραίνόμεθα ἐν Πνεύματι.

Ἅγιος πάτερ Πα

πάτερ Ἰησοῦς ο ζα α Πα α τρι 1 1 1
 και αι γι ω ρχ και Α γι 1 1 ω Πνευ
 μα α α τι π

πάτερ Ιησοῦς ο σωω ω μεν π εν
 σαλπιγ γι α ασμα α ατων ρχο ρευσω μεν ε ε
 ο ο ορ τι 1 1 1 α ρχ και σκιρ τη σω μεν
 ευ φραι νο ο με ε ε νοι τη φω το
 φο ο ο ρω ω μνη η μη του δι δα ασκα α
 α α α λου η η η μων π 1 ε ρεις και
 μο να ζο ο ον τες συ υν τρε ε χε ε ε

τω ω ω σαν ^χ και τον θεό φορούν κρο
τει τω σαν εν υ υ μνοις ^Δ ως τω κοσμω
βλυ σα α αν τα δι δαγ μα των ε ρω ων
πη η γας ^Δ ως εξ Ε δεμ πε λα γι ζου ου ου
σας α πα α α σιν ^π ορ θο δοξων τα συ
στη μα α α τα τον της ορ θο δο ξι ε ας
νε ο φωτον φω ωστηη ρα ^Δ συνελ θο ο ον
τες α νυ υμνηη η η σωω ω ω μεν ^π της
σο φι ε ας τον θη σαυ ρον ^χ των α ρε των
το τα α μει ει ει ον ^Δ το του Πα ρα κληη η
του στοο ο ο μα ^π την στηλην των σε μνων

η η θων την θε ο ο φθο ο ογ γον τω ων
θε ε ο ο λο ο ο γων γλωω ω ωσ σαν π
τον θε α αυγη της εγ κρα τει ει α α ας
λυ υ υ υ υχνον ρ θην των οορ θω ων δοογ μα
α α των λυ υ υ ραν π θων παν των των ευ
σε βων ο δη γο ον εν θε ε ον ρ α σμα σι
θε η η γο οροις εγ κω μι α α ζο ο ον
τες ου ου ου τως ει πω ω ω μεν π Νι
κο ο δη με θε ο ο ο ο σο ο ο ο
φε ρ συ υ νε τι ι σο ον η η η μας Δι τη η ση
η δι δα α σκα λι ι ι α π και πρε σβευ ε

α ει τη Τρι i α α α δι ^χ [ঃ] υ περ των τι
μωωντων σε ^Δ [ঃ]

Сαλπίσωμεν ἐν σάλπιγγι ἀσμάτων,
χορεύσωμεν ἔόρτια, καὶ σκιρτήσωμεν
εὐφραινόμενοι, τῇ φωτοφόρῳ μνήμῃ τοῦ
διδασκάλου ἡμῶν. Ἱερεῖς καὶ μονάζοντες
συντρεχέτωσαν, τὸν θεοφόρον κροτείτωσαν ἐν
ῦμνοις, ως τῷ κόσμῳ βλύσαντα, διδαγμάτων
ἱερῶν πηγάς, ως ἐξ Ἐδὲμ πελαγιζούσας ἄπασιν.
Ορθοδόξων τὰ συστήματα, τὸν τῆς Ὁρθοδοξίας
νεόφωτον φωστῆρα, συνελθόντες ἀνυμνήσωμεν·
τῆς σοφίας τὸν θησαυρόν, τῶν ἀρετῶν τὸ
ταμεῖον, τὸ τοῦ Παρακλήτου στόμα, τὴν στήλην
τῶν σεμνῶν ἡθῶν, τὴν θεόφθογγον τῶν
θεολόγων γλῶσσαν, τὸν θεαυγῆ τῆς ἐγκρατείας
λύχνον, τὴν τῶν ὁρθῶν δογμάτων λύραν, τῶν
πάντων τῶν εὔσεβῶν ὁδηγὸν ἔνθεον, ἀσμασι
θεηγόροις, ἐγκωμιάζοντες οὕτως εἴπωμεν·
Νικόδημε θεόσοφε, συνέτισον ἡμᾶς τῇ σῇ
διδασκαλίᾳ, καὶ πρέσβευε ἀεὶ τῇ Τοιάδι, ὑπὲρ
τῶν τιμώντων σε.

Ὕχος ἡ πρᾶ Πα

καὶ νῦν καὶ αἱ εἰς τοὺς αἱ ω
 νας των αἱ ωνων αἱ μην ṽ³
 ḥ³ Μακάριοι ζο μεν σε ṽ³ Θεο το κε Παρ
 θε ε νε ṽ³ καὶ δο ζα ζο μεν σε ṽ³ οι πιστοι
 κα τα χρε ε ος ṽ³ την πο ο λιν την α
 σειστον το τει ει χος το αρρη κτον την αρρα
 γη η προστα σι ι αν ṽ³ καὶ κα τα φυ γη η
 των ψυ χωνη μωω ωω ωων ṽ³

Δοξολογία Μεγάλη σε ἥχο πλ. α'.
Ἐπιλογές.

Ἅγιος ἡγ. Πατέρες

Ἄδοξα σοι τω δειξαν τι το φως δοξα εν υψι
ιστοις Θεω ων και ε πι γης ει ρη η
νη εν ανθρωποις ευδοκια

Υ μνου μεν σε λο γου μεν σε προσκυνου μεν σε δοξο λο γου μεν σε εν χαριστου μεν Σοι δι α την μεγα α λην σου δοξαν

Κυρι ε Βασι λευ ον ε που ρα νι ε Θεος Πατερ παντο κρα α τορ Κυρι ε Γι ε

μονο γε νες I η σου Χριστε και A γι ον
Πνευ μα χ^q

^K
^{χ^q} Κυρι ε ο Θε ος ο α μνος του Θε ου

ο γι ο ος του Πατρος ^{v'} ι ο αι αι ρων την α

μαρτι i αν του κοσμου ^{χ^q} ε λε η σον η μας

ο αι αι ρων τας αμαρτι i ας του κοσμου ^{χ^q}

^K
^{χ^q} Προσδεξαι την δε η σιν η μων ^{v'} ι ο κα δ

θη με νος εκ δε ξι ω ων του Πατρος και ε

λε η σον η μας χ^q

^K
^{χ^q} Ο τι συ ει μο νος A γι ος Συ

ει μο νος Κυ ρι ος ^{v'} ι η σους Χριστος εις

δο ο ζαν Θε ου Πατρος α μην
 καθ' ε κα στην η με ραν ευ λο γη σω
 σε νι και αι νε σω το ο νο μα α σου εις τον
 αι ω ω να νι και εις τον αι ω να του αι ω
 νος
 κα τα ξι ω σον Κυ ρι ε εν τη η
 με ρα ταυ τη νι α να μαρ τη τους φυ λα χθη
 ναι η μας
 ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος
 των πα τε ε ρων η μων νι και αι νε
 το ον και δε δο ζα σμε ε νον το ο νο μα α

σου εις τους αι ωνας α μην

χ
ϙ

χ
ϙ Γενοι το Κυρι ε το ε λεος σου εφ

η μας υ κα θαπερ ηλ πι ι ι σα μεν ε

πι σε

χ
ϙ

Δ Κ χ
ϙ Ευλογη το ος ει Κυρι ε δι δα

ζον μεταδι και ω μα ταΣου

χ
ϙ

κ χ
ϙ Κυρι ε κα τα φυ γη ε γε νη θης η

μιν εν γε νε α και γε νε α ε γω

ει πα Κυρι ε ε λε η σοον με υ ι ασαι

την ψυχην μου ο τι η μαρτον Σοι

χ
ϙ

κ χ
ϙ Κυρι ε προς σε κα τε φυ γον δι δα ξο ον

με ν' του ποι ειν το θελη μα ασου ν' ο τισυει

ει ο Θε ος μου χ^q

τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω

τισουο ψομεθαφως χ^q

πα ρα τει νον το ε λε ος σου ου τοις γι

νωσκουσι Σε ρα γιος ο Θε ος ν Α γιος I

σχυρος ν Α γι ος α θα να τος ε λε

η σον η μας ρα (τρις) χ^q

ρα θα Πα τρι ι και γι ω και α γι ω Πνευ

ματι χ^q

και νυν και α ει ν και εις τους αι ω

νας των αι ωνων α μην

γι ος α θα να τος ε λε η σον η
μας

Άσματικόν.

γι ι ι ος ο Θε ε ε ος γ'
Α α α α γι ι ος Ι ι σχυ υ υ ρος χ
Α γι ος Α α α θα να α τος ε ε λε η η
σο ο ον η η η η μα α α ας χ

Ἀπολυτίκιον.

Ὕχος α!

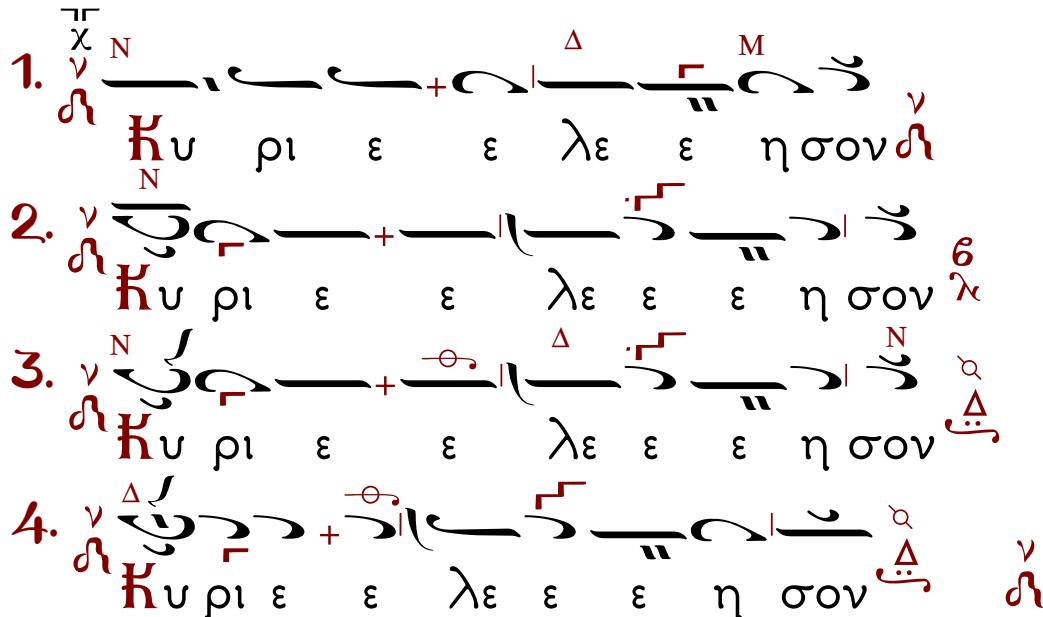
Τῆς ἐρήμου πολίτης.

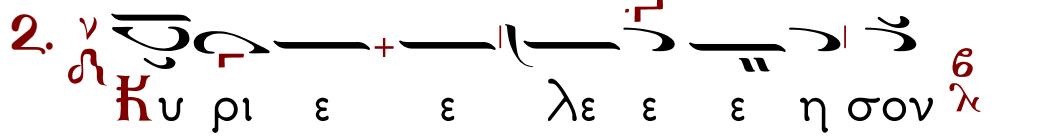
Τὸν τοῦ Ἀθω φωστῆρα καὶ τῆς Νάξου τὸ βλάστημα, καὶ τῆς Ἐκκλησίας ἀπάσης, τὸν θεόπνουν διδάσκαλον· Νικόδημον τιμήσωμεν πιστοί, ὡς ἔμπλεων σοφίας θεϊκῆς· διδαχὰς γὰρ οὐρανίους καὶ δαψιλεῖς, βλυστάνει τοῖς χραυγάζουσι· δόξα τῷ σὲ δοξάσαντι Χριστῷ, δόξα τῷ σὲ στεφανώσαντι, δόξα τῷ χορηγοῦντι διὰ σοῦ, ἡμῖν τὰ πρόσφορα.

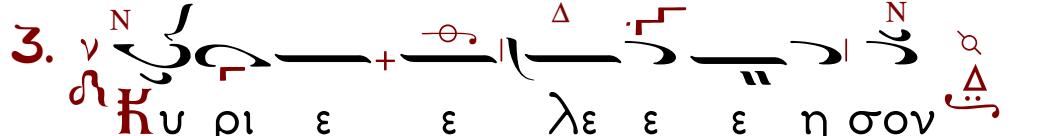
Εἰς τὴν Θείαν Λειτουργίαν

ΚΥΡΙΕ ΕΛΕΗΣΟΝ

Ὕπαγος λαὸς Νη^ῷ

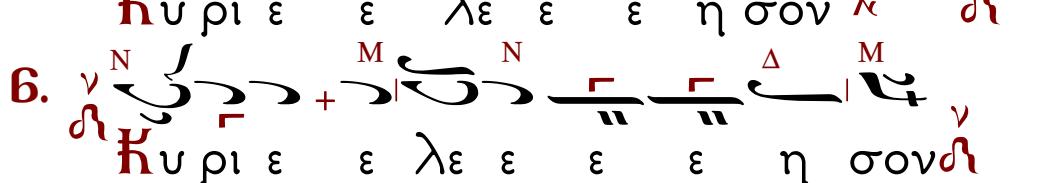
1.

2.

3.

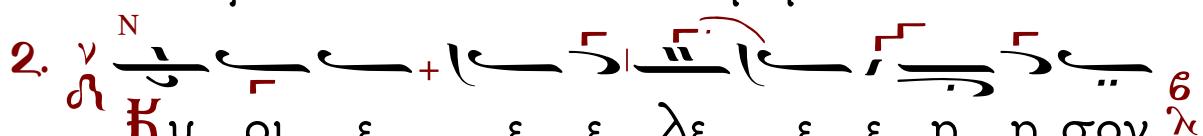
4.

5.

6.

ΕΤΕΡΑ

1.

2.

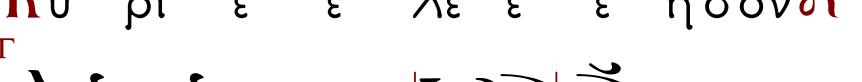
3.

4. Κυριε ε ε λεη σοοον

5. Κυριε ε λε ε ησον

6. Κυριε ε λε ε ε ησον

7. Κυριε ε λεη σον

8. Κυριε ε ε λεη σον

9. Κυριε ε λεη σον

10. Κυριε ε λε ε ησον

11. Κυριε ε λε ε ε ησον

12. Κοικυριε

Ἄντιφωνον α'

Ὕχος Δι

Γ
χ ḷ μη η ην

Σπίχ. α' ρ M Ε υ λο γει η ψυ χη μου τον

Κυ ρι ον Δ και παν τα τα εν τος μου Δ το

ο νομα το Α γιον αυ του

Δ Ταις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω

τερ σωσον η μας 6

Σπίχ. β' ρ M Ε υ λο γει η ψυ χη μου τον

Κυ ρι ον Δ και μη ε πι λαν θα νου Δ πα σας

τας αν τα πο δο σεις αυ του

Δ Ταις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω

τερ σωσονημας 6

Δ

Σπίχ. γ! M
κυ ρι ος εν τω ου ρα νω ζ'

η τοι οι μα σεν τον θρο νον αυ του Δ και η

βα σι λει α αυ του παντωνδε σπόζει Δ

Ταις πρεσβει αις της Θε ο το κου B Σω

τερ σωσονημας 6

Δ

Σπίχ. δ! M
ευ λο γει τε τον κυ ρι ον παν

τα τα ερ γα αυ του Δ εν πα ντι το πω

της δε σπο τει ας αυ του Δ

Ταις πρεσβει αις της Θε ο το κου B Σω

τερ σωσονημας 6

Δ

Δόξα... Καὶ νῦν...

Δ ^Δ Ταῖς πρεσβείαις της Θεοῦ τὸ οκου ^{Ζ'} Σω
τερ σωσον η μα α ας

Ἀνπίφωνον β'

Δ ^M μη η ην Δ
Σπίχ. α! Δ ^M Δι νει η ψυ χη μου τον Κυ ρι

ον Δ αι νε σω Κυ ρι ον εν τη ζω η μου Δ

ψαλ λωτω Θε ω μου Δ ε ως υ παρχω Δ

Δ ^Δ Σω σον η μα ας γι ε Θε ου Δ ο εν

Α γι ι ι οις θα αυ μα στο ο ο ο ος Δ

ψαλ λον τας σοι αλ λη λου ι α Δ

Σπίχ. β! Δ ^M Δ ^Δ Μα κα ρι ος ου ο Θε ος

I α κωβ βο η θιος αυτου ^Δ η ελ πις
 αυτου ου [♂] ε πι Κυ ρι ον τον Θε ον αυ
 του ^Δ

^χ ^Δ ^Γ ^Δ ^Γ
^Δ **Γ**ω σον η μα ας γι ε Θε ου ^Δ ο εν
^B ^M ^Δ
 A γι ι ι οις θα αυ μα στο ο ο ο ος ^Δ
^Δ ^M ^Γ ^Δ
 ψαλλοντας οι αλ λη λου : α ^Δ

Σπίχ. γ! ^χ ^M ^Δ ⁺ ^Δ
^Δ **Γ**ον ποι η σαν τα τον ου ρα
 νον και αι την γην ^Δ την θα λασ σαν ⁺ και πα αν
^Δ ⁺ ^Δ
 τα τα εν αυ τοις ^Δ

^χ ^Δ ^Γ ^Δ ^Γ
^Δ **Γ**ω σον η μα ας γι ε Θε ου ^Δ ο εν
^B ^M ^Δ
 A γι ι ι οις θα αυ μα στο ο ο ο ος ^Δ

ψαλλονταςσοι αλ ληλου^ι α

Δ

Σπίχ. δ!

Βασι λευ σει Κυ ρι ος εις τον

αι ω να^Δ ο Θε ος σου Σι ων ^χ
ξεις γε νε

αν⁺

Δ

α αν και γε νε αν

ω σον η μα ας γι ε Θε ου^Δ ο εν

β

Α γι^Δ ι ι οις θα αυ μα στο ο ο ο ος

ψαλλονταςσοι αλ ληλου^ι α

Δ

δο ξα Πα τρι και γι ω και Α γι

ω Πνευμα τι

Δ

και νυν και α ει και εις τους αι αι

Δ

ω νας των αι αι ω νων Α μην

Δ

Μ Δ
 Α 0 μο νο γε νης γι ος και Λο γος
 του Θε ου Α α θανατος υ πα α α αρ χων
 Μ
 6 και κα τα δε ζα με νος δι α την η με
 Β
 τε ραν σω τη ρι ι αν Α σαρ κω θη η ναι
 Ζ' εκ της Α γι ας Θε ο το κου Α και α ει
 Δ
 παρ θε νου Μα ρι ας Α α τρε ε πτως εν
 Μ Δ Γ
 αν θρω πη σας 6 σταυ ρω θεις τε Χρι στε
 Ο Θε ος Α θα να α τω ω θα να τον πα τη σας
 Χ Δ
 ει εις ων Της Α γι ας Τρι α δος Α συν
 Δ
 δο ζα ζο ο με νος τω Πα τρι Α και τω Α
 Ζ' Μ Δ
 γι ω Πνευματι 6 σωσον η μα α ας Α

Ἄνπιφωνο γ'

Ὕχος Λ Πα

Σπίχος. Χ Π Κ Το στο μα μου λα λη σει σο

Φι αν Δ και η με λε τη της καρ δι ας μου
συ νε σιν Δ

Ἀπολυπίκιον.

Ὕχος α!

Τῆς ἐρήμου πολίτης.

Τὸν τοῦ Ἀθω φωστῆρα καὶ τῆς Νάξου τὸ βλάστημα, καὶ τῆς Ἐκκλησίας ἀπάσης, τὸν θεόπνουν διδάσκαλον· Νικόδημον τιμήσωμεν πιστοί, ως ἔμπλεων σοφίας θεϊκῆς· διδαχὰς γὰρ οὐρανίους καὶ δαψιλεῖς, βλυστάνει τοῖς κραυγάζουσι· δόξα τῷ σὲ δοξάσαντι Χριστῷ, δόξα τῷ σὲ στεφανώσαντι, δόξα τῷ χορηγοῦντι διὰ σοῦ, ἡμῖν τὰ πρόσφορα.

Εἰσοδικόν

Ἄχος Δι

Ἄ ε ευ τε προ σκυ νη σω μεν και προ
 σπε εσωω με εν Χριστωω ω ω ω Κω
 σον η μα ας γι ε Θε ου ο εν Α γι ι ι
 οις θα αυ μα στο ο ο ος ψαλλον τας σοι
 αλ λη λου ι α

Ἀπολυτίκιον.

Ἄχος α'. Τῆς ἐρήμου πολίτης.

Τὸν τοῦ Ἀθω φωστῆρα καὶ τῆς Νάξου τὸ
 βλάστημα, καὶ τῆς Ἐκκλησίας ἀπάσης, τὸν
 θεόπνουν διδάσκαλον· Νικόδημον τιμήσωμεν
 πιστοί, ὡς ἔμπλεων σοφίας θεϊκῆς· διδαχὰς γὰρ
 οὐρανίους καὶ δαψιλεῖς, βλυστάνει τοῖς
 κραυγάζουσι· δόξα τῷ σὲ δοξάσαντι Χριστῷ,
 δόξα τῷ σὲ στεφανώσαντι, δόξα τῷ χορηγοῦντι
 διὰ σοῦ, ἡμῖν τὰ πρόσφορα.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἅγίου τοῦ Ναοῦ

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ
ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ

Ὕψος ἡ Δι

προστάτα σι α των Χριστί α νων α
κα ται αι σχυντε με σι τει α προς τον ποι
η την α με τα θε τε μη πα ρι δης α μαρ
τω λωνδε η σεων φω νας αλ λα προφθασον
ως α γα θη εις την βο η θει αν η μων
των πι στως κραυ γαζον των σοι ταχυ νον
εις πρεσβει αν και σπευσον εις ι κε σι αν
η προστα τευ ου σα α α ει Θε
ο το κε των τιμων των σε ε ε

ΑΠΟСΤΟΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ ΤΟΥ ΟΣΙΟΥ

Προκείμενον. Ἡχος βαρύς.

Καυχήσονται ὅσιοι ἐν δόξῃ.

Στίχ. Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ἄσμα καινόν.

**Πρὸς Ἐφεσίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ
Ἀνάγνωσμα 5:8-19**

Ἄδελφοί, ως τέκνα φωτὸς περιπατεῖτε· ὁ γὰρ καρπὸς τοῦ Πνεύματος ἐν πάσῃ ἀγαθωσύνῃ καὶ δικαιοσύνῃ καὶ ἀληθείᾳ· δοκιμάζοντες τί ἔστιν εὐάρεστον τῷ Κυρίῳ. Καὶ μὴ συγκοινωνεῖτε τοῖς ἔργοις τοῖς ἀκάρποις τοῦ σκότους, μᾶλλον δὲ καὶ ἐλέγχετε· τὰ γὰρ κρυφῆ γινόμενα ὑπ’ αὐτῶν αἰσχρόν ἔστι καὶ λέγειν· τὰ δὲ πάντα ἐλεγχόμενα ὑπὸ τοῦ φωτὸς φανεροῦται· πᾶν γὰρ τὸ φανερούμενον φῶς ἔστι. Διὸ λέγει· Ἔγειρε ὁ καθεύδων καὶ ἀνάστα ἐκ τῶν νεκρῶν, καὶ ἐπιφαύσει σοι ὁ Χριστός. Βλέπετε οὖν πῶς ἀκριβῶς περιπατεῖτε, μὴ ως ἄσοφοι, ἀλλ’ ως σοφοί, ἐξαγοραζόμενοι τὸν καιρόν, ὅτι αἱ ἡμέραι πονηραί εἰσι. Διὰ τοῦτο μὴ γίνεσθε ἄφρονες, ἀλλὰ συνιέντες τί τὸ θέλημα τοῦ Κυρίου. Καὶ μὴ μεθύσκεσθε οἶνῳ,

ἐν ᾧ ἔστιν ἀσωτία, ἀλλὰ πληροῦσθε ἐν
Πνεύματι, λαλοῦντες ἐαυτοῖς ϕαλμοῖς καὶ
ῦμνοις καὶ ὡδαῖς πνευματικαῖς, ἀδοντες καὶ
ψάλλοντες ἐν τῇ καρδίᾳ ὑμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ἄλληλούϊα. Ἡχος α'

Οἱ Ἱερεῖς σου ἐνδύσονται δικαιοσύνην, καὶ
οἱ ὅσιοί σου ἀγαλλιάσονται.

Στίχ. “Οτι ἐξελέξατο Κύριος τὴν Σιών.

Ὕχος λαὸς Πατέρας

πᾶς Κύριε ελέη η σονδιά

πᾶς Κύριε ελέη η σονδιά

πᾶς Κύριε ελέη λεησονδιά

πᾶς Κοίκυριε διά

πᾶς ἄλλη η η η ην χρή

χρή Καὶ τωπνευματι εἰ εἰ εἰ εἰ σγδιά

πᾶς Κοίκυριε διά Ἐτερον.

πᾶς Κοίκυριε διά ε ε ε ε ε ε διά

πᾶς ἄλλα αμηνδιά

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,

Ἄγιασθήτω τὸ ὄνομά σου,

ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου,

Γενηθήτω τὸ θέλημά σου,

ώς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς.

Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον

δὸς ἡμῖν σήμερον,

Καὶ ἀφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν,

ώς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν,

Καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,

Ἄλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

ΕΙΣ ΑΓΙΟΣ

Ὕχος π̄ῳ Πα Ἐναρμόνιος

π̄ῳ Ει ει εις Α γι ος π̄ῳ ει ει εις Κυ υ

ρι ει ος η σους Χριστος π̄ῳ εις δοξαν Θε
ου Πατρος α μην π̄ῳ

ἌHχoς ἡτος

ἔχεις ει ει ει ει εις Α α α α
 γι ι ι ος λει ει ει ει ει ει εις
 κυ υ υ υ υ ρι ι ι ος λει η σους
 χρι ι στος Δεις δο ο ο ζαν Δε Θε ου Πατρος
 + α μην λει

Ḵ χος π̄ q Πα π̄ π
 α α νες Α α α φες ο̄ Συγ
 χω ω ρησον ο Θε ε ε ος ο̄ Τα Πα
 ρα α πτωω μα α τα Η μων ο̄ Τα
 Ε κου ου σι ι ι α ο̄ τα α κου ου
 ου σι ι ι α ο̄ τα εν γνωω ω σει ο̄ και τα εν
 α γνοι οι οι οι οι οι οι οι α ο̄ τα α εν
 νυ υ κτι και ε ε εν η η με ε ε ε
 ρα ο̄ τα κα τα νουν ο̄ και δι α ανοι οι αν ο̄ τα
 πα αν τα η μιν συγ χω ω ω ρη σον ο̄ ως
 α γα θο ος και αι αι φι λα α α α
 αν θρω ω ω πο ο ο ος ο̄

Χριστέ το φῶς τό ἀληθινόν.

Ὕπαρχος λόγος Πατέρας

π
χ
π
χ
Χρι στε ε το φως το α λη θι νον ρι το
φω τι ζον και α γι α α α α α α ζο
ον παν τα α αν θρωω πον ερ χο ο ο με
νον ει εις τοον κο ο ο ο ο ο ο ο
σμον π ση μει ω θη η τω ω ε εφ' η η
μα ας ρι το φω ω ως του ου προ ο σω ω ω
που ου ου ου σου ρι ι να εν αυ τω ο ψω
ω με ε θα φως το ο α προ ο ο ο
ο σι ι ι τον π και κα τε εν θυ υ υ
υ νο ον δι τα δι α βη η μα τα α

η μω ω ων ^Δπρος ερ γα σι ι ι αν τω
ω ω ων ε εν το ο λωω ω ωνσου ^π
πρε σβει ει αις της πα να χρα αν του ου ου
σου ου Μη η η τρος ^Π^χ ^Ω και πα αν τωων
σου ου των A γι ω ω ων α μην ^Δρ

Εἰς Μνημόσυνον...

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἄρχοντος Πρωτοψάλτου τ.Μ.τ.Χ.Ε.

Ἡχος η Πα

Ἐκτασις. $\frac{q-\pi}{\chi}$

ω ω ω ω ω ω π^ρ ω ω ω ω ω ω
 ω ω ω ω ω ω ι αι ω ω ω ω ω
 ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω
 ω ω νι ι ι ι ι αι ω ω ω ω ω
 ω νι ι ι ο ον ζ ε ε ε ε ε
 ε ε ε δη ε ε ε ε ε ε κ
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ξ ε ε ε ε ε ε σται ο δι ι ι ι και
 αι αι ο ο ο ο ος ξ αλ λη λου ου ου
 ου ι ι ι α α α α α α α α
 α π^ρ

Εἴδομεν τὸ φῶς τό ἀληθινόν

Ὕχος Θεός Δι

Ἐιδομεν το φως το αλη θινόν
 Θεός Δι
 Ει δομεν το φως το αλη θι νον ε λα
 βο με εν Πνευ μα ε που ρα α νι ον ευ ρο μεν
 πι στιν α λη θη α δι αι ρε τον Τρι
 α δα προ σκυ νον ου ου ουν τες αυ τη γαρ
 η η μας ε σωσε ε ε ε ε εν

Εἰς τό· Πάντοτε, νῦν καὶ ἀεί...

Ὕχος Θεός Δι
 Ειδομεν το φως το αλη θινόν
 Θεός Δι
 Μην α μην α μην εις α
 φε σιν α μαρ τι ων και εις ζω ην αι
 ω ω νι ον

Πλη ρω θη τω το στο μα η μων

αι νε σε ως σου Κυρι ε⁶ ο πως υ μνη
σωμεν την δο ο ζαν σου^Δ ο τι η ζι ω
σας η μας^Δ των α γι αν σου με τα σχειν
μυστη ρι ι ι ι ων⁶ τη ρη σον η μας
εν τω σω α γι α σμω^Δ ο λην την η
με ραν με λε ταν την δι και ο συ νην σου⁶
Αλ λη λου ι α Αλ λη λου ι α Αλ λη
λου ου ι α α α^Δ

Εἶη τό ὄνομα...

Ἄχος Δι

Ἄλλα μην Ἐι η το ο νο μα Κυ ρι
ου ευ λο γη με νον α πο του νυν και ε
ως του αι ω νος (Δίς)

Το ο νο μα Κυ ρι ου ει η ευ λο
γη με ε νον α πο του νυν και ε ως του
αι ω ω ω νο ο ος

Τόν Εύλογούντα...

Τον ευ λο γου ου ουν τα και α γι ι
α ζον τα η μας Κυ ρι ε φυ λατ τε
ει ει εις πολ λα ε ε τη η η

ᾧχος Βαρύς ω̄ Zω z χ z Πα να γι i α Δε
 εσποινα u πο την σκε ε επηνσου παντες u
P οι δου ου λοι οι σου τρε ε χο μεν και πα ρα α
 κα λου ου μεν σε ε ε οι οι α να α ζι οι z
P προφθασον και λυτρωσε η μας u α πο πα
 σης πε ρι στα α σε ως και α πο θα α να τον τον
 ε ζα α φνι κο ο ον και αι πα νο ο λε θρον
z οι δα μεν ο ο τι δυ u να σαι u παν τα ο σα
 αν θε ε ε λει εις και βου ου λε σαι z Δε ε σποι
 να α του κο ο ο σμου ελ πις και προ στα σι i
 α των πι στων u Κε χα ρι τω με ε νη η ε

14-07-2021 ΟΡΘΟC ΟCΙΟΥ ΝΙΚΟΛΗMOΥ ΤΟΥ ΑΓΙΟPΕΙΤΟY

πα ακουσον πτων πα ρα α κα λου ουν των σε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

Θεοτοκία εἰς ἡχον Βαρύν
Μή καταπιστεύσεις με

Ἅγιος Βαρύς ω Ζω

Λε ^z ^χ ^z Μη η κα τα α πι στε ευ σης με ^ρ ^ν αν
 θρω πι νη προ ο στα σι α ^ρ ^ν Πα να γι α δε
 εσποινα α α αλ λα δε ξαι δε ε η σι ι ιν
 του ι κε ε του σου ^z θλι ψις γαρ ε ε
 ε χει με ^Δ φε ε ε ε ε ε ρειν ου
 δυ να μαι ^{z'} των δαι μο νων τα το ξε ευ μα
 τα ^ρ σκε πην ου κε ε κτη μαι αι αι ου ου δε
 που ου προ σφυ υ υ γω ο α α θλι ος ^z
 παν το θεν πο λε μου ου με νος ^ρ ^ν και πα ρα

μυ ^{θι} ι ι αν ουκ ε χω πλη ην σου ^z Δε ε
σποι να του κο ο ο σμου ελ πις και προ στα σι
ι ατων πιστων ^η μη μου πα ρι ι δης την
δε ε η σι ι ιν το ο συμ φε ε ρον ποι η η
σον ^z

Μεταβολή τῶν θλιβομένων

Ὕχος Βαρύς ~ Ζω

χ ^{z³} | τα βο λη των θλι : βο με ε
 ~ Με τα βο λη των θλι : βο με ε
 νων λ α παλλα γη των α ασθε νου ου ουν τω
 ων υ πα αρχουσα ~ Θε ο το ο κε Παρ θε
 ε νε λ σω ζε πο ο λιν και λα ον λ των
 πο λε μου με ενων η η ει ρη νη ι των
 χει μα ζο μενων η γα λη η νη ι η μο
 ο νη προ στα σι α τω ων πι στω ω ω ω
 ω ω ων λ

‘Η Μεταφορά Κειμένων - Καλλιτεχνική έπιμελεια
έγινε με τό πρόγραμμα «Μελωδός»
του κ. Σάββα Παπαδόπουλου

www.melodos.com

ἀπό τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη

Ιεροψάλτη στὸν I.N. Αγίου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.